

בות — אותו מכתב שעתה הסתמך עליו בהגשת תלונתו למשטרה.
 מה אומר מכתב זה? הדבר הראשון ה' בולט בו לעיני איש חוק, היא הסיקה ה' אומרת כי הערבות צמודה לשער הדולר — למרות שההלוואה ניתנה לשישה חודשים בלבד. והרי לפי החוק לא תופסת שום הצ' מדה לדולר — אם ההלוואה ניתנה לתקופה של שנתיים או פחות. כלומר: אילו בא פחות והיה תומר פונה לבית המשפט כדי לזכות בהפרשי ההצמדה, ומציג לשם כך את כתבי הערבות של אולד קונטיננטל, היה מת' בור לו שהבטחה זו אינה מחייבת את ה' חברה.
 אבל היו דברים אחרים בכתבי הערבות, ש' ניתן להבין אותם רק אחרי בילוש וחקירה.
 ● תומר פנה לחברת שחל. חברת שחל שייכת לשמואל שפירא.
 ● חברת שחל, שהיא מתוכתב בענייני ההלוואה, מצאה לקוח שיקבל את 5000 ה' לירות של תומר. במיקרה זה: חברה בשם שחק קרן להשקעות בע"מ.
 ● מניויה של חברת שחק קרן להש' קעות בע"מ שייכות לשמואל שפירא ולש' תף בשם שלום בלומברג.
 ● להבטחת הכסף שתומר נתן לשחק,

קוראים לו שמואל שפירא. הוא צעיר, פיקח ועשיר; הוא בן אחיו של שר הפנים ועומד במרכזה של שעדוריה מדהימה

זיוף - בעזרת השם הדר

רייכמן, שעקב בחרדה אחר התפתחות זו, ספג מהלומה שנייה כאשר הגיע אליו ה' דו"ח מיידיו בשווייץ. זה אמר לו: אולד קונטיננטל היא חברה רשומה בודוו, בירת ליכטנשטיין. היא אינה מוכרת בשווייץ כי חברה ביטוח גדולה, העושה עסקים נרחבים, ואינה נמנית על המוסדות הפיננסיים ה' מפורסמים של שווייץ.
 רייכמן הסיק מסקנה חד-משמעית: עליו להוציא במהירות האפשרית את 25 אלף ה' ה' לירות שהלווה לשחק על-סמך נייר הערבות של אולד קונטיננטל. ואומנם הוא קיבל את כספו בחזרה.
 כאשר נשאל שמואל שפירא על עיסקה זו, סיפר שאומנם ביצע רייכמן איאלו עיס' קות באמצעות שחל. אבל הוא לא יכול היה לזכור בשום אופן דווקא את העיסקה הזאת של ה' 25 אלף לירות. העיסקה האחרונה של רייכמן הרשומה בספרינו היא מתאריך 5.1.69 הכריז.

אולד קונטיננטל באנגלית, ומתחת לשם סמל החברה: שני חצאים של כדור הארץ שבתו' כם חלק מציוור של דולר אמריקאי. מצד ימין התנוססה כתובת בעברית: אוצר מר' כז' — אוצר מרכזי לאשראי הפועל המזרחי.
 רק אחרי שרייכמן חזר לביתו, שם לב ל' עובדה מוזרה: למרות שבראש המכתב הת' נוססו שמות החברה השווייצית ואוצר מר' כז' בע"מ, הרי שבתחתית המכתב עצמו היתה חתומה רק החברה הישראלית. הוא החליט לערוך חקירה קטנה משלו. הוא הפעיל את כשרונותיו הבלשניים בשני כיוו' ניס: פנה אל ידיד בשווייץ וביקש ממנו אינ' פורמזיה על חברת אולד קונטיננטל; והוא ניצל את קשריו בצמרת המפד"ל כדי לברר מה טיבו של הרישום אוצר מרכזי בערבון מוגבל — אוצר לאשראי הפועל המזרחי. תוצאות החקירה הכפולה עוררו בו דאגה חמורה.

זו מעניין בפני עצמו. אבל מה לו ולחברת אולד קונטיננטל? האומנם המציא שפירא בלאנק מכתבים של חברה זו, והדפיס עליו ערבות פיקטיבית — רק כדי להתל בפרובור' קטור?
 אם כן, אזי יתר העיסקות של אולד קונ' טינטל — שלא נעשו כמעולל להכשלתם של פרובוקטורים — הן עיסקות סולידיות למהדרין, וכל מי שנתן את כספו בערבותה של החברה השווייצית יכול לישון בשקט.
 האמת המצערת היא, שיש ברגע זה יהו' דים לא מעטים שהשם אולד קונטיננטל מיר' שינה מעיניהם. אחרים מהם מפני שכספם עדיין נמצא בידי אחרים. אחרים מפני שברור להם כי הם עומדים להסתכן בפרשה בעלת השלכות פליליות. לפחות אחד מהם אינו ישן מרוב התרגשות, כל פעם שהוא נזכר איך הציל 25 אלף לירות.

וואת למרות העובדה, שביום 18.6.69 קי' בל יצחק רייכמן ציק של אוצר מרכזי בע"מ דת ישראל, סניף לילינבלום, סכום ששפירא מכחיש בתוקף את קיומו.

רוצה צמוד לדולר

רייכמן זכה לראות את כספו בחזרה. אבל משקיע חליאביבי אחר בשם יש' עיה סודבקה, מרחוב נוה שאנן 23 בתל-אביב, לא הגיע עדיין לשלב מאושר כזה. גם הוא קרא את המודעה של שחל בעיתון והחליט להשקיע את כספו תמורת ריבית גבוהה. הוא סיפר:
 "בפעם הראשונה פניתי לחברת שחל לפ' ני כשנה. הפקידה הפנתה אותי לאדם ש' הציג את עצמו כמנהל החברה. המנהל ה' הציג לי לתת את כספי בהלוואה לאיזה מיפעל, בערבותה של חברת ביטוח ישרא' לית. הסכמתי. הלוחית את הכסף, קיבלתי את הריבית ואחרי חצי שנה גם את ה' קרן. לפני שלושה שבועות, פניתי שוב ל' חברת שחל כדי לחדש את ההלוואה. הפעם בערבות בנקאית צמודה לדולר, כמו שהיה כמובן במודעה.
 "המנהל נתן לי ערבות של אוצר מרכזי (המשל בעמוד 26)

דבר מוזר קרה לשלט

לגבי החברה הישראלית, הסתבר דבר מעניין: אוצר מרכזי בע"מ היא חברה רשומה כחוק, אשר מנהלית הם האדוניהם שמואל שפירא ושלום בלומברג. ואילו אוצר מרכזי בע"מ — אוצר מרכזי לאשראי פועל המזרחי אינו רשום אצל רשם החב' רות. לעומת זאת רשומה חברה בשם אוצר לאשראי של הפועל המזרחי בע"מ.
 אוצר מרכזי בע"מ — אוצר לאשראי ה' פועל המזרחי של שפירא ובלומברג שוכן בשדרות רוטשילד 46. אוצר לאשראי של הפועל המזרחי בע"מ שוכן ברחוב נחלת בנימין 57, והוא שייך לגופים מפלגתיים מוצרכים.
 מה הקשר בין השניים? האם מי שקרא את השלט בשדרות רוטשילד 46 יכול היה לקבל את הרושם כי שניהם היינו הן? האם השלט בשדרות רוטשילד 46 יצר את הרושם כי המדובר לא בעסק פרטי של האדוניהם שפירא ובלומברג, כי אם בעסק של גופים מפלגתיים?
 כן או אחרת, אחרי שאייזיק רייכמן ערך את חקירתו, קרה דבר מוזר לשלט בשדרות רוטשילד 46. המילים "הפועל המזרחי" נמ' חקו בצבע לבן.

זהו יצחק (אייזיק) רייכמן, תעשיין קטן מתל-אביב. כאיש דתי, בעל קשרים במפד"ל, הגיע באופן טבעי אל משרדי שחל. והציע להלות את הסכומותיו בתיווכה של החברה. התהליך פשוט ומקובל בשוק הכספים ה' ישראלי. עוסקות בו חברות לא מעטות. ה' קשורות בבנקים ובבעלי עסקים גדולים. שחל מצאה בשביל רייכמן חברות סולי' דיות, שהיו מעוניינות באשראי. החברות שילמו ריבית לרייכמן, ודמי-עמלה הוגנים לשחל. בהגיע מועד הפרעון, הוחזר הכסף לרייכמן, וכל הצדדים באו על סיפוקם.
 הוא עשה זאת פעם בסך של 15 אלף לירות, ופעם אחרת חידש את ההלוואה יש' אותו סכום. תמיד קיבל ערבות מחברה יש' ראלית ידועה ומבוססת. כאשר בא פעם נר' ספת כדי להלות 25 אלף לירות, הציע לו שפירא לקוח חדש: חברה בשם שחק. הוא לא אמר לו שחברה זו, בעצם, שיי' כת לו ולשפתיו.
 ואינו ערבות תהיה לרייכמן שחברת שחק אומנם תחזיר לו את הכסף? שפירא הציג לו ערבות של חברה בינלאומית בשם אולד קונטיננטל. סיפר רייכמן: "הוא אמר לי ש' זאת חברה ביטוח גדולה, יותר גדולה מכמה בנקים בארץ. אמר לי שהיא שותפת גם ב' בנק. הסכמתי."
 רייכמן נתן את 25 אלף ה' לירות וקיבל כתבי-ערבות אשר כדאי לזכור את פרטי: בצד שמאל למעלה היה כתוב שם חברת

קיבל כתבי-ערבות חתום בידי חברת אולד קונטיננטל. מהי חברת אולד קונטיננטל? למי היא שייכת? מה שווה כתבי-ערבות שלה? איזה עסקים היא מנהלת?
 זוהי התעלומה שבגללה נסער עולם ה' כספים הישראלי מתחת למעטה השלוה שלו.

הגאון הפיננסי של המשפחה

כאן כדאי לעיין את אבנר תומר ולע' בור אל הגיבור הראשי של המשפחה: שמואל שפירא, 28, שחרתר, יפהפה, חובש כיפה, מהיר-דיבור ומהיר-חיוך. רווק שכל אם היתה חולמת להשיגו כבעל לבתה. זודו, שר הפנים חיים משה שפירא, מב' קר אצלו מדי שבוע, כבואו לתל-אביב. הוא נוסע לעיתים תכופות לחו"ל, וידוע כגאון הפיננסי של המשפחה. מה יש לו לומר על פרשת תומר?
 "זאת פרובוקציה. מנסים לחסל אותי ב' שוק הכספים."
 מי מנסה לחסל אותו?
 כי טכונה: אנשי הכספים של חרות. כי הוא יוצא לקוחותיו שלא ילוו כספים למוס' דות הפיננסיים הקשורים בחרות ובמרכז ה' חופשי. לכן שלחו אליו את תומר.
 "ידעתי שהוא עומד לבוא אלי", התגאה שפירא. "לכן החלטתי לעשות ממנו צחוק. הכנו לו בלאנק מיוחד של אולד קונטיננטל והרפסנו לו כתבי-ערבות מיוחד. לא כתב הערבות הרגיל של החברה. אלא משהו פיק' טיבי, כדי להכשיל את הפרובוקציה."
 ולראייה שיש דברים מסובכים בגו, הציג מכתב אנונימי שהגיע אליו לפני שלושה שבועות. המכתב חתום בידי "חברה הרוצה למנוע מחלוקת הקשורים ושינאת-חיים", וה' מעיזה שהיא "עובדת זמנית (תופשת לימור' דים) במצודת זאב, צעירה מסורתית, לשעבר חברת בני-עקיבא, ומבית דתי".
 היא סיפרה לו כי תוך כדי עבודתה נודע לה על קנוניה לחסלו, וכי בין השאר כינו אותו "הגובל עם הכיפה-לה".
 ת"כ יוסף קרמרן, איש המפתח בממלכת הכספים של חרות, הצהיר באוזני כתב העו' לס הזה, כי איננו מכיר את שמואל שפירא, לא שמע עליו, ולא רוצה לשמוע עליו. הוא לא ניהל איתו עסקים ולא מתכנן את חיסולה. אבל שפירא הציב על מכתב ששלח ל' גיזברות תנועת החרות, ואשר העתק ממנו נשלח אל השר מנחם בגין. הוא לא קיבל תשובה, אבל גם בלי תשובה, "ידעתי שהול' כים להלביש על מהו, ולהופיע תומר במשרד שלנו, ידעתי מה הולך פה."
 חבל רק שהעובדות מקלקלות את הסיפור. כי תומר מסר לו את הכסף ביום 27.6.69, ואילו המכתב האנונימי נושא את התאריך 4.7.69.

פרשה בעלת השלכות פליליות

הסיפור על המכתב האנונימי, על חרות ועל קשריו של אבנר תומר עם תנועה